І прояснялося тоді,
За хмарою світився місяць,
1 розганяли ліхтарі
Пітьму в завулки передмістя.

І просиналися весна
В передчутті тепла і свята,
І виривалася з вікна
Симфонія могутня — П'ята.

І піднімалися увись
І там знесилювались звуки,
Немов до радості тяглись
І пустоту хапали руки.

Не буде там, не буде там,
Не буде там уже нічого,
Усе, що звалося життям,
Осяде прахом на дорогу!..

І розвередивши до дна
Мої сум'яття, щастя, горе,
Металась, ширилась вона
І піднімалася угору.
А з голубої висоти,
Яку відсвічував Славутич,
Могутня музика світил
Уже лилась земній назустріч.
І над землею молодою,
Що повертала на весну.
Як рівносилі між собою,
Вони зливалися в одну.

П’янили пахощі весинні.
Горіли місяць і ліхтар—
І на широкий тротуар
Від мене падало дві тіні.